

प्राप्तप्राप्तिविचारोऽन्वयादिनक्षत्रैरेव वाचाभोऽन्वये
निकट एव हृतस्य चौरैरित्युक्तात् । चौरानिर्णये-
त्तनेनैव विचारः । तच्चिन्त्यं वसिष्ठवाक्येऽपि चौरैर्ह-
तमिति साक्षाच्चौरपदोपादानाद्येन केनापि विचारः
कर्त्तव्य इति युक्तसत्यस्यामः । एवं चौरानिर्णयेऽपि
स्वच्छया विचारः ततोभयेक्ये प्राप्तप्राप्तिनियम
एव उभयेक्याभावे तु प्रयत्नेनेति ।

धनप्रिया स्त्री काकजम्बुदन्ते राजनि ।

धनर्च पु० धनार्चमर्चा यस्य वेदे शुक० । धनाधीनयुक्ते
शङ्को "नार्चयं धनर्चम्" अ० १०१८६५ ।

धनवत् त्रि० धन+चक्षुर्थे मत्पुं मस्य वः । धनस्त्रामिनि
"रूपसत्त्वगुणोपेतो धनवान्नो यश्चिन्तः" "धनवान् प्रजा-
वान् शक्तिर्धार्मिकं तथा" मनुः स्त्रियां ङीप् । सा
च २धनिष्ठानक्षत्रे जटा० । तस्य च धनदेयताकत्वात्
तथात्वम् ।

धनसनि त्रि० धन-सम्पत्तौ इन् इत० । धनलाभयुक्ते
"तस्य इमे वीणायां गायन्त्येनं ते गायन्ति । तस्मात्ते
धनसन्तः" छा० उ० । "धनसन्तयो धनलाभयुक्ता धन-
वान्" भा० । [स्थाने ।

धनस्थान न० धनचिन्तनार्थं स्थानम् । लम्बात् द्वितीय-
धनस्य नामधातुः लालसया धनमिच्छति धन+क्यच् लाल-
सायां लुक् कक० प० सेट् । धनस्थिति अधनस्थीत् । पक्षे
अमुक् धनास्थिति इति भेदस्तत्त्वार्थे ।

धनस्यक त्रि० धनस्य नामधातुः खूल् । लालसया धनेच्छौ
२गोचुरे पु० शब्दच० ।

धनहर त्रि० धनं हरति हृ-नाच्छील्यादौ ट ।
१धनहरणशीले चोरे स्त्रियां ङीप् सा च २चोरनामग-
न्धर्थे स्त्रा व्यसरः तस्या धनहरचोरनामद्वयनामक-
त्वात्तथात्वम् । [२चण्डालकन्दे पु० पारस्करनि० ।

धनहृत् त्रि० धनं हरति हृ-किप् तुक् । १धनहारिणि

धनाधिकारिन् त्रि० धनमधिकरोति अधि+ङ-णिनि
इत० । धनाध्यक्षे (तद्विविधदार) स्वाते कोषाध्यक्षे ।
अधि+ङ-किप् तुक् । धनाधिकदण्डत्वं ।

धनाधिगोप्ता त्रि० धनमधिगोपायति अधि-गुप-वा
आयाभावश्च । १धनपालके (खाजाक्षि) स्वाते कोषा-
ध्यक्षे स्त्रियां ङीप् । २कुबेरे पु० । "स तदुद्वहस्यो-
परि वसमान व्यालोकयामास धनाधिगोप्ता" भा० उ०
१८१ अ० ।

धनाधिप त्रि० धनमधिपाति अधि+धा-रल्लप्ते क इत० । १धन-
रक्षके (खाजाक्षि) कोषाध्यक्षे २कुबेरे पु० व्यसरः । "धना-
धिपेन विद्वस्य अनुहृदस्य संयुगे" हरिवं० २५१ अ० ।

धनाधिपति पु० इत० । १कुबेरे "अनुचरेण धनाधिपतेरथो-
नगविभोक्तनविक्रितमानसः" किरा० । "कौबेरं प्रययौ
तीर्थं यत्र तत्रा महत्तपः । धनाधिपत्यं संप्राप्तो राज-
क्षेत्रविदः प्रभुः" भा० शा० १८ अ० । अधिपतेर्भावः
अपुञ्ज् आधिपत्यम् धनस्याधिपत्यमित्यर्थः ।

धनाध्यक्ष त्रि० इत० । (खाजाक्षि) १कोषाध्यक्षे "कोष-
वस्त्राजिनादीनां रत्नानाञ्च विधानवित् । विज्ञाता फल्गु-
शाराणामनाहार्यः शुचिः सदा । निपुणश्चाप्रमत्तश्च
धनाध्यक्षः प्रकीर्तितः । आयद्वारेषु सर्वेषु धनाध्यक्ष
समा नराः । व्ययद्वारेषु च तथा कर्त्तव्याः पृथिवी-
क्षिता" इति मत्स्यपु० २१४ अ० तद्वक्ष्यणसक्तं २कुबेरे पु०
धनाय नामधातुः व्यात्मनो धनमिच्छति क्यच् गर्दार्थे नि० ।
गर्देन धनेच्छायाम् । पर० व्यक्० सेट् । धनायति
अधनायीम् । "गूढा यदर्थजारं न पोषाय धना-
यति" यजु० २११० । "आनन्त्यश्चारभते न पाणानां
धनायते" ना० ता० ११२ अ० । आर्धक्षेत् ।
अगर्भं तु धनीयतीत्येव ।

धनायु पु० नृपभेदे विष्णुपु० ।

धनार्थिन् त्रि० धनमर्थयते कर्थ+णिनि इत० । धनप्रार्थके
"न तादृशं भवत्येवो मृगहन्तुर्धनार्थिनः" मनुः ।

धनाशा स्त्री इत० । धनलोभे "जीर्यन्ति जीर्यतः केशा
दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । धनाशा जीयिताया च
जीर्यतोऽपि न जीर्यति" हरिवं० १० अ० ।

धनाशी स्त्री रागिणीभेदे (धानसी) सा च हनुमन्मते श्री-
रागस्य तृतीया भाष्या । कलनाथमते मेघरागस्य चतुर्थी
भाष्या ।

धनिक त्रि० धनमादियत्वेनाऽस्यस्य ठन् । उत्तमार्थे अधमर्थ-
सकाशात् स्वप्रयुक्तधनस्याहके । "एकच्छायाश्रिते त्वेषु
धनिकस्य यथावच्चि" याज्ञ० । २साधो वणिजि ।
धन-वा० इक । १धन्याके पु० मेदि० राजनि० क्लीबत्वम् ।
३धने स्वाभिनि पु० हेमच० । धनी स्वार्थे क । धानका
४धनिकभाष्यायां वणिक् स्त्रियां स्त्री मेदि० । ६धन्याम्
हेमच० ७युवत्यां शब्दरत्ना० दप्रियकुट्टके स्त्री शब्दच० ।
८शरूपकचन्द्रव्याख्यातारि एविष्णुस्त्रौ विद्वद्भेदे पु०

धनिन् त्रि० धनमस्यस्य धन+इनि । धनवति "धनिनः श्री-